

הרשעים כאיש אחד חברים, וההשתתפות עם הרשעים תהא בעיני הכל כמו חילול שבת, שאז בודאי היינו צריכים להתבדל מהם כמו מן הצדוקים והקראים, אינהו בדידהו ואנו בדידן, ובודאי שהתבדלות כזאת היתה הצלת הדת האמיתית ומקימת התורה בטהרתה לדורות הבאים (אע"פ שאין התורה צריכה להצלתנו ח"ו, אבל נתחייבנו להשתדל כפי כחנו), ואפילו אם יש מן ההמון הנמשכים ח"ו אחר כתות הרשעים, מ"מ עיקר השתדלותנו הוא לקיים את אמיתות התורה לדורות הבאים (וכן מפורש ברמ"א יו"ד סי' של"ד [סעיף א'] שמי שנתחייב נידוי, מגדין אותו ואין חוששין שמה יצא לתרבות רעה.) וכבר כתב בשו"ת חת"ס [ח"ו סי' פ"ט ד"ה ואלן] שכן היה ראוי לנהוג עם רשעי זמנו אחרי קבלת הרשיון מטעם המלכות, וכן נראה בספר אגרות סופרים במכתביו של ר' שלמה איגר זללה"ה, שרצה לגזור כן ביחד עם חכמי הדור והסכימו עמו חכמי אונגארן, אלא שר' יעקב עטלינגער מאלטונא (בעל ערוך לגר) התנגד לדבר מפני שגברי קהילתו עדיין לא התריסו כנגדו בפרהסיא, ולא רצה להביאם לכך, ועכ"ז התאוונן ר' שלמה איגר ז"ל מאד על הדבר, שלא הצליח להוציאו לפועל. והרי הדברים ק"ו, שהרי אילו היה כח בידינו להעמיד משפטי הדת על תלם, היינו חייבים להלחם בהם בחרב וחנית ולשבור זרוע רשע, וא"כ כ"ש שהננו חייבים להבדילם מעדת ישראל אם ידינו משגת. (ובשו"ת הרא"ש [כלל י"ח סי' י"ג] פסק והובא ג"כ ברמ"א באהע"ז [סוסי קע"ז], שהרא"ש גזר לחתוך חוטמה של אשה אחת שזינתה, שב"ד חייבין לגדור פרצות הדת. וכן פסק בשו"ת הרא"ש בהל' עירובין [סוף כלל כ"א] למסור למלכות חכם א' שהחמיר בדיני עירובין נגד התלמוד כפי פירושי כל המפרשים).

אלא שבעוה"ר אין כח בידינו לא להלחם בחרב ולא להבדילם, ואפילו לנדותם כדין אין בידינו, ולכן כיון שבלא"ה יש משומרי התורה שאינם חוששים להתרחק מהם, ומשתתפים עמם, מוטב שיהיו מרובין ולא מועטין, ויש בזה הצלה פורתא.

אכן במה דברים אמורים, אם המשתתפים הללו באמת מכירים את הסכנה ומתכוונים להציל, שהם יודעים שאינם חברים ושותפים עם הרשעים הללו, אלא שהם כעין השתדלנים שהיו בדורות שעברו. אבל בעוה"ר

ר"מ לעווין אינו חושב כן, הוא שמח להדיא על קיום המדינה, והוא חש בלב שלם להצילה מכל חשש היוק, וא"א לדונו לכף זכות כולי האי, שכל זה אינו אלא מפני חנופה לצורך הצלה, והלב יודע אם לעקל אם לעקלקלות, ומשמע בגמרא [סנהדרין כ"ו]. שאסור להפוך יותר מדאי בזכות מי שנראה עובר עבירה, שהרי קראם חשודים על השביעית ואמרו עליהם קשר של רשעים אינו מן המנין, והרי"מ לעווין עושה מעשיו בפרהסיא ואינו מעלים כלל אפילו לפני אנשים פרטיים שהוא שמח על קיום המדינה.

ועוד, ע"י השתתפות אגו"י בממשלה, הטעו את כל העולם שיסברו שהרשעים אינם גרועים כ"כ, ולפני כמה שנים אמר בן גוריון ימ"ש בפירוש, שר"מ לעווין עזר לו ע"י השתתפותו, לעבור קשיים כאלו, שאינו יודע איך היה יכול לעבור עליהם בלעדיו.

ואלמלא השתתפה אגו"י, היו העולם מרגישים את הסכנה, והיו יכולים להלחם כנגדם, ועכשו כבר נשכה לגמרי מן ההמון החיוב להלחם נגד הרשעים, והרי ר"מ לעווין לימד זכות על ב"ג ימ"ש בפרהסיא ואמר עליו שהוא אדם המוקיר את המסורת, והדברים הללו לא אמר ר"מ לעווין כאן באה"ק שהכל יודעים שהוא שקר וחנופה בעלמא, אלא אמר כן בחו"ל, כדי להטעות את החרדים שם, ולהניאם מלהלחם כנגד המדינה, אטו כל כהאי גוונא יש להתיר משום הצלה. והרי אדרבה, זהו התורבן הגדול ביותר, להטעות החרדים בחו"ל, אשר יש בידם עדיין מעט כח להצילנו מיד הרשעים, והדבר ידוע, שאלמלא הפגנת החרדים בניו-יארק, היו גוזרים גיוס הבנות ושרות לאומי ח"ו, וגם ע"י הפגנתם שם, הוצרכו להרפות ידיהם מעט מן התימנים, וע"י הפגנתם שם ביטלו את המועדון הטמא שהקימו ע"י מאה שערים. וכמה וכמה דברים יש, אשר הרשעים נמנעים מהם רק מפני שמפחדים מפני היהודים בחו"ל, משום דררא דמונא, ותמיד היו אנשי אגו"י מעמידין פנים כאילו הם מתנגדים להפגנות הללו, וכל זה משום חנופה לצורך הצלה, וסוף סוף, אין לך דבר, שלא יוכלו להתירו משום הצלה, אם מוסרים את ההכרעה לר"מ לעווין.

והנה בבחירות הראשונות היה אחד מנציגי אגו"י ה' לעווענשטיין ב"ג, והוא השתדל כמה וכמה פעמים להצלת שומרי התורה וצרכי הדת.

ולא הסכים עם הנהגתו של רי"מ לעווין, וסופו היה שהיה מוכרח להסתלק ממקומו, ולקחו תחתיו אחרים שאינם מתריסים כנגד רי"מ לעווין.

וכבר היה מעשה, שהמיניסטרים המזרחיים לא השתתפו בשיבות הממשלה כמחאה על הכנסת בשר נוי"ט לארץ, אבל רי"מ לעווין השתתף, וב"ג ימ"ש אמר לו אז, שהוא מחשיבו מאד בתור אדם היודע שיש ענינים יותר חשובים מעניני כשרות.

ועוד יותר מזה, כאשר הביאו לא"י את רבבות אחב"י מארץ תימן, וגורו עליהם שמד גמור רח"ל, והיה רעש גדול באמעריקא, עד שהוצרכו למנות ועדת חקירה, ואז הרעיש ה' פנקס מיניסטר המזרחי מאד מאד על הדבר, אבל רי"מ לעווין היה נחבא אל הכלים, ולא אמר אלא שכמעט ברור אצלו שהיתה תעמולה בין התימנים, שבא"י אינם צריכים את התורה ח"ו, וכל זה עשה רי"מ לעווין מפני שהיה מפחד שמא יאמרו שהוא עשה את הרעש בחו"ל.

אם באמת רי"מ לעווין רוצה להציל, אסור לו לפחד, ואם תכונת נפשו אינה מסוגלת לכך, אסור לו להיות המציל.

והנה הרשעים גורו גזירה בעוה"ר, שאין לסדר קידושין לנערה פחותה מבת י"ו, אא"כ הרתה לזנונים רח"ל וכדומה, ועל הזנות אינם מענישים לפי נימוסיהם אלא בפחותה מבת ט"ז (ולמעשה אין מענישים כמעט כלל), ואם עברו על הגזירה ונישאו מפרידים אותם, אם אפשר ע"י גט מעושה או ע"י מאון. חוק זה הוא פשוטו כמשמעו, איסור לסדר חו"ק כדמו"י, והכוונה ברורה כעצת בלעם הרשע, כי בזה"ז הרי זה עיקר כח הפיתוי של הרשעים. והממונה על ההוצאה לפועל של הגזירה הוא שר הסעד, דהיינו רי"מ לעווין הוציא לפועל חוק זה במשך כמה זמן.

קשה מאד להעלות על הדעת, שיש לרי"מ לעווין איזה הרגש של חרדת דינו של הקב"ה, כי איך אפשר לישראל כשר לעשות דברים כאלו, אפילו אם ימצא לו איזה היתר מן הדין. הרי דבר כזה היה ראוי לכל ישראל כשר, שלא יבא אצלו כלל לשום שיקול דעת אם מותר או אסור, אלא היה צריך להרחיקו בשתי ידים מרוב מיאוס.

ואנשי אגו"י מטעים את העולם שמצילים הרבה, בזמן שצועקים ע"ד הפצת בשר חזיר, וכן צועקים ע"ד חילולי השבת. והדבר ידוע שלא התקלות הללו הם העיקר, כי ישראל כשר אינו מצוי להכשל בזה, ואין בידינו לכופף את הרשעים על שמירת התורה, והלעיטהו לרשע וימות, וכל המלחמה שלהם ע"ד השבת והחזיר הוא סמיית עינים, כדי שע"יז לא יהא ניכר שעזבו את הדברים העיקריים, והפקירו ממש כמעט כל החינוך, והסתפקו בזרם שלהם (אשר אין להאריך עליו כעת), וכל בני העולים החדשים הפקירו לכפירה, וכן הכפייה על הדת אשר היתה בתקפה כמה שנים, וכמדומה שנחלשה אחרי שעזבו אגו"י את הממשלה, וכן ענין גיוס הבנות שהביא לידי מכשולים נוראים, וסו"ס אם יש עדיין קצת תקומה לישראל כשר בא"י, הרי זה מחמת הפגנת החרדים באמעריקא. וענין הגדנ"ע המשחית את כל הנוער, ובפרט את כל ילדי המעברות מן העולים החדשים, ואגו"י אינה פוצה פה. ואני הייתי בכמה וכמה כפרים, ובדרך הטבע ח"ו נכרתה התקוה לגדל דור של שומרי תורה, ואפילו הזקנים כבר נחלשו מאד בשמירת התורה. ומה תועלת יש בכל זה, שאנשי אגו"י מבקשים שלא ימכרו חזיר לאפיקורסים ומשומדים, ושהרכבת לא תחלל שבת, בזמן שע"יז שוכחים את העיקר.

ובאמת הצלה גדולה ועצומה היא, שיש עדיין קצת מן המקנאים קנאת ד"צ פעיה"ק, שאינם משתתפים כלל בכל הענין, וע"יז נשבר כח השטן הרבה יותר, מאשר ע"י כל ההשתתפות של אגו"י, והכל יודעים ומודים שכן הוא האמת, אבל רי"מ לעווין מגדף תמיד את נטורי קרתא, ואנשי אגו"י פעיה"ק משתדלים בכל כחם תמיד לשבור את העדה החרדית והרבנות שלה, ואפילו בעניני כשרות עושים מכשולים עצומים, וגרמו לבטל את השחיטה זה כמה שנים, ועוד דברים כאלה, וא"א להאריך בזה כעת.

קצרו של דבר, אפילו אילו היה אפשר להציל בדרך של השתתפות, ואפילו אם אין איסור בדבר, מ"מ הרי רי"מ לעווין אינו נאמן בשליחותו כלל, ואדרבה הוא מויק-מאד מאד.

ומלבד כ"ו הרי עיקר כוונת הרשעים ביסדם את מדינתם היא להעביר את ישראל על הדת, ולו יצוייר שיגברו עליהם החרדים, ויכופו